

ČEŠTÍ KUČAŘI VAŘILI AFRICKÝM DĚTEM

Ve dnech 20. až 27. srpna se uskutečnila největší charitativní akce na pomoc hladovějícím dětem v Jižní Africe pod názvem Cesta proti hladu – World Cooks Tour for Hunger, kterou uspořádala celosvětová Asociace kuchařů a cukrářů (WACS) za pomoci svých členských organizací. Projekt si vytýčil za cíl

získat finanční prostředky pro řešení hladovění více než 2,5 miliónu jihoafrických dětí cestou vaření a rozdávání jídla v této části světa, spojené s medializací akce pro získání zájmu veřejnosti a finančních prostředků k překonání hladu u dětské části populace v zemi černého kontinentu.

Akce se zúčastnilo přes 200 kuchařů z téměř 40 zemí světa, včetně 11 kuchařů z České republiky, kteří se dopravili do Jihoafrické republiky za své prostředky a akci věnovali svůj čas a odborné zkušenosti.

Jedním z nich byl i pan Tomáš Konopka, stochovský občan, který byl tak laskav a poskytl nám rozhovor o tom, jak si tam česká skupina vedla.

Pane Konopko, jak jste byli v Africe přivítáni, kde jste byli ubytováni, a jaký byl váš první dojem?

Po velkorysém přivítání na letišti a procházkou pod vlajkami doprovázené čtveřicí hráčů na rytmické nástroje nás rozvezli do hotelů. Večerní program bylo setkání všech kuchařů, dostali jsme první upřesňující informace, kde a co budeme dělat. Česká skupina vedená prezidentem AKC ČR Miroslavem Kubcem čítala dva teamy.

Po přiletu do Johannesburgu jsme byli trochu unaveni. Měli jsme za sebou cca 20 hodin cestování, z toho 14 hodin letu. První věc, kterou jsme vnímali velmi intenzivně, byly všudypřítomné ploty doplněné dráty s vysokým napětím a ostnatým drátem navrch, které jsou zbudované na ochranu cizího majetku před zloději. Pro člověka, který poprvé přijede z Evropy trochu šok. To jsou slumy. Já osobně jsem na tento pohled za čtrnáct dnů nezvykl.

Můžete nám, středoevropanům přiblížit, co takový slum obnáší?

Pro většinu z nás je slum místem s vysokou koncentrací chudoby, tak si to alespoň většina z nás představuje. Bohužel realita je ještě horší. Slum je místo s beznadějí a pražádnou vyhlídkou do budoucnosti, místo, kde se v budkách stlučených z prken a zdmi z vlnitého plechu na udusané hlině žije celá rodina. Místo s obrovskou kriminalitou. Těžko byste hledali jinde na světě policajty s více ohmatanou a používanou pistolí, místo, kde každý 6 člověk je nakažený virem HIV, místo s vysokou koncentrací lidí (slam Alexandria na pár kilometrů čtverečních obývá cca 700 tisíc lidí, přesný počet nikdo neví), místo s nedostačujícími hygienickými podmínkami, a možná ani bůh neví, kde mají toalety.

Kde byla vaše první zastávka?

Právě slum Alexandria bylo první místo, kam nás organizátoři vzali, celý průvod doprovázeli policisté a dvě sanitky. Průvod otevíral dětský taneční soubor a dětská kapela (hrála fenomenálně) a pak jsme šli my, přes 250 kuchařů z celého světa s transparenty – I'm marching against hunger – Jsem Pochodující proti hladu. Cestou jsme viděli i zvědavé a usměvavé obyvatele slamu, ale i zachmuřené a nepřilíživě vítající domácí. Davy vytržené z každodenní jednotvárnosti nás pozorovaly jako exoty a většina dětí se dobře bavila. S průvodem jsme došli na policejní stanici, která připomínala spíš středověkou pevnost. Vysoké zdi, železná vysoká mříž jako vrata, která se za námi okamžitě zavřela.

Na velkém náměstí hrála dětská hudba na nástroj, který neznám – sud s dovnitř vypouklým víkem, na který se dalo zahrát 9 celých tonů, tedy stupnice a kousek. Malými paličkami zahrály i několik světových šlágrů a jeden rock and roll. Při vystoupení klauna se malinko pootevřela mříž a policisté začali vybírat z těžko odhadnutelného počtu dětí několik vyvolených. Organizátoři nám dali tašky s jídlem a my je pak předali dětem. Děti zůstaly před branou, snad měly víc štěstí další den. Cítil jsem se jako blbec.

Další zastávkou byl Johannesburg. Město je položené hodně vysoko, cca 1200 m nad mořem. Z toho vyplývá i poněkud zvláštní počasí. Místní říkají, že se během dne vystřídají všechny roční období. A je to pravda, ráno je chladno ale slunce už trochu hřeje, v poledne slunce pálí a počasí je spíš na tričko a kraťasy, navečer se začne ochlazovat, trochu foukat a v noci je prostě „kosa“.

V našem programu jsme si také našli čas na setkání s místními krajany. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací o JAR. Johannesburg je město, které se rozprostírá na ohromném území, přibližně Střední Čechy, má asi 10 milionů obyvatel. Tady na nás dýchlo kousek domoviny, pekli jsme buřty na ohýnku, jedli skvělý domácí chleba od paní Radky, která nám umožnila naše setkání a postarala se o pohoštění.

Tomáš Konopka – Culinary advisor Nestlé Professional a Manažer Národního týmu